

NORWEGIAN B – HIGHER LEVEL – PAPER 1
NORVÉGIEN B – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
NORUEGO B – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 6 May 2002 (morning)
Lundi 6 mai 2002 (matin)
Lunes 6 de mayo de 2002 (mañana)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET – INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1 (Text handling).
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES – INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir ce livret avant d’y être autorisé.
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l’épreuve 1 (Lecture interactive).
- Répondre à toutes les questions dans le livret de questions et réponses.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos requeridos para la Prueba 1 (Manejo y comprensión de textos).
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

TEKST A

Velg noe du brenner for!

Velg noe du har lyst til å bruke livet ditt til! Dette er det viktigste utdanningsrådet Gudmund Hernes har til de 90 000 som i løpet av påsken må bestemme seg for hva slags utdanning de vil satse på.

Dersom en finner noe en brenner for, vil en gjøre det bedre under utdannelsen. Da vil det alltid være arbeid å få når en er ferdig, sier mannen som har reformert norsk skole og utdanning på 90-tallet, tidligere statsråd Gudmund Hernes.

Den tidligere utdanningsministeren råder i tillegg dem som skal velge utdanning til å følge litt med på arbeidsmarkedet. Lønn er det derimot ikke så lurt å henge seg opp i.

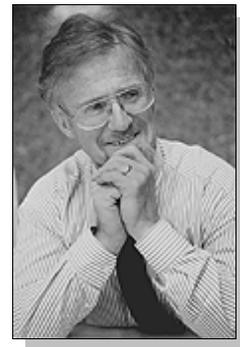
– De som er ordentlig utdannet vil få skikkelig lønn, mener Hernes. Heller ikke studenter trenger være bekymret for at de ikke skal få jobb. - Utsiktene til å få seg noe å gjøre er gode, fordi årskullene minker. Det viktigste er at du finner noe du har lyst til å bruke livet ditt på, sier han.

Hernes er ikke i tvil om hva som er fremtidsbransje nummer en.

– IT, fastslår han. Det kommer til å være stor etterspørsel etter IT-folk i mange år. Ikke bare her i landet, men over hele kloden, mener Hernes.

For dem som ikke vet hva de skal velge, har Hernes dette rådet:

– Ta ekstrajobber og sommerjobber slik at du får føle yrket på kroppen. Dermed får du en følelse for hva jobben går ut på, sier han. Utplasseringer gir også en mulighet til å prøvesmake.

Mæstad, Lorentzen, Lindahl, *Dagbladet*, 02.04.98

TEKST B

Det var på den tiden hun begynte å komme oftere. Om kvelden, like før jeg skulle legge meg. Hun satte seg ned og pratet. Alltid om hvor glad hun var i stillhet, om hvor godt det er bare å være alene. Pratet og ble aldri ferdig. Det hendte jeg sovnet, forsvant i små øyeblikk. Jeg våknet, hver gang med et lite rykk, av og til med en lyd fra strupen.

Da jeg fikk summet meg, oppdaget jeg at hun snakket fremdeles. Om den deilige stillheten to mennesker kan oppleve sammen, om den uendelige varheten et menneske er i stand til å leve i overfor et annet. Harmoni var det hun snakket om. Kommunikasjon. Men hun snakket så fort. Og jeg fikk meg så sjelden til å si unnskyld, hva var det du sa? Jeg satt og nikket stille, litt ettertrykkelig, tilsynelatende intenst lyttende. Ja, det skal være sikkert, sa jeg og vugget tungt med hodet, himmel og hav, ja selvfølgelig. Og jeg så på henne, på bena hennes, og på leppene. Svært vakre, leppene. Og jeg visste nøyaktig når hun kom til å søke etter blikket mitt for å møte meg et annet sted enn bare i ordflommen. Da var jeg der med blikket, litt før henne, på plass. Som ventende. Lange intervaller hadde hun mellom hver gang hun trengte øynene mine for å komme videre. Jeg lærte meg de intervallene. Brukte kanskje fem kvelder på det. Nåja, jeg telte ikke.

Fra Erlend Loe: *Tatt av kvinnen*, 1993

TEKST C

Hvordan jeg lærte å gå tur

❶ Jeg har begynt å gå søndagsturer, iallfall av og til. Tidligere var dette ikke bare uforståelig, men også utenkelig for meg. Jeg husker fremdeles en tur til Prekestolen* ved Lysefjorden. Min nye rogalandske familie hadde fortalt meg på forhånd hvor flott det var. Jeg gledet meg veldig. Prekestolen var riktignok ubeskrivelig dramatisk og fantastisk, men turen ble noe annet enn jeg hadde tenkt.

❷ Før vi dro, skiftet alle til noen gamle, velbrukte turklær. Dette tøyet måtte jeg selvsagt låne. Jeg var glad for at ingen kjente i Malaysia kunne se meg, for antrekket var ikke akkurat elegant. Men dette var ikke det verste. Jeg var nemlig totalt uforberedt på at en «tur» kunne være så fysisk slitsom. Den varte i flere timer, i taktfast marsjtempo. «Vent litt!» måtte jeg stadig rope. Det siste jeg ville, var å miste mitt følge i den ville og barske naturen. Etter at vi hadde strevet lenge for å komme oss opp, var det bare tid til en appelsin og litt sjokolade, og noen bilder av meg ved stupet for minnets skyld, før vi måtte begynne den lange turen ned igjen. Jeg syntes også det var rart at alle gikk for seg selv, og at det ble sagt svært lite under hele turen. Det lille som ble sagt, virket knapt og selvsagt (hvor klar luften var, hvor vakkert fjellet var på den tiden av året, m.m.). Det var med andre ord ingen stor sosial begivenhet, men alle virket likevel fornøyde. Jeg for min del var for sliten til å protestere. Jeg måtte samle all min energi og konsentrasjon om å passe på å ikke vrikke foten på den bratte steinstien.

❸ Etter mine begreper den gangen hadde en «tur» ingen verdi i seg selv. En «tur» i Malaysia foregikk nesten alltid i flatt terreng i et bedagelig tempo, gjerne like før det ble mørkt, mens luften var sval og behagelig. Da var man ferdig med dagens gjøremål og kunne ta en tur sammen med gode venner som man pratet, lo og slappet av sammen med. Turen gikk gjerne til et populært gatekjøkken, hvor man kunne kjøpe søtsaker eller andre spesialiteter. Sosialt samvær er hovedpoenget med en malaysisk tur.

❹ Da vi var kommet tilbake fra Prekestolen, ble jeg spurt om hva jeg syntes om turen. Utsikten var veldig fin, svarte jeg. Men turen var jo litt lang. Jeg tror at mine venner ble litt skuffet over at jeg ikke var begeistret over de andre aspektene ved turen enn utsikten ved målet.

- ⑤ «Er det ikke godt å være sliten?» ble jeg spurt. Jeg skjønnte ingenting. Det var ikke noe poeng for meg å gå en tur som var så anstrengende, helt frivillig. Hvordan kunne det være godt å være sliten? «Mente de det virkelig?» tenkte jeg.
- ⑥ «Er det ikke godt å få litt frisk luft?» ble jeg spurt. Jeg skjønnte fremdeles ingenting. «Det måtte da være enklere måter å få inn frisk luft på?» tenkte jeg.
- ⑦ «Er det ikke godt å være ute i naturen?» ble jeg spurt. «Hva mente de nå?» tenkte jeg. Turen var jo altfor strevsom til at man kunne sette pris på naturen.
- ⑧ Det tok mange turer før jeg skjønnte at for nordmenn er det ikke plassen man kommer fram til som er målet eller poenget med en tur, men hele turen i seg selv. Høydepunktet ved turen er når man ser den flate fjellvidda ligge foran seg etter en slitsom og lang motbakke. Og belønningen for strevet er den gode og varme følelsen av å være sliten. Det hele er som et renselsesritual hvor tidligere synder mot kroppen blir svettet bort. Det føles godt for både kropp og sjel. Som bonus får man i tillegg god samvittighet.
- ⑨ Og en dag jeg var ute og gikk tur, opplevde jeg plutselig alle disse aspektene ved turgåing på en gang. Det kom som en åpenbaring, uventet og lynraskt, og alt ble plutselig klart for meg. Den norske turen var ikke lenger noe rart, men noe naturlig. Det var faktisk *godt* å komme seg ut, å få beveget på seg og få frisk luft. Stillheten opplevdes også som riktig. Og naturen rundt meg mistet sin postkortaktige glans.

Long Litt Woon
Fra *Friluftsliv*, Direktoratet for naturforvaltning, 1995

* Ordforklaring: Prekestolen: Fjell som stuper nesten 600 meter loddrett ned i Lysefjorden i Rogaland fylke (Sørvestlandet i Norge). Det er en populær turistattraksjon.

TEKST D

H O R O S K O P

TEMA: KORLEIS ER DU SOM KOMPIS?

Væren

Du er ærleg og sjenerøs, har mange venner, men rekk aldri å bli ein riktig god og nær venn med nokon, ettersom du har så mange jarn i elden. Du likar å vere i sentrum og er ikkje glad for å komme i andre rekkje. Du elsker festar, og av og til lagar du til ein fest for å få sjansen til å vere midtpunktet. Du kan bruke temperamentet for å skremme andre og er ikkje den som satsar alt for gammal vennskap si skuld.

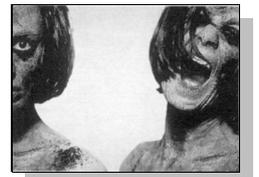
Tyren

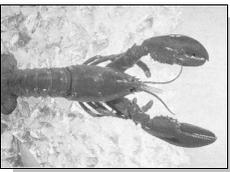
Som med alt anna brukar du også lang tid på å skaffe deg venner. Du er sjenert når du møter nye menneske og har ikkje så lett for å få nye venner, men du er hundre prosent lojal. Du er sjalu, også når det gjeld vennskap. Du stiller alltid opp for vennene dine, men du er ikkje glad i konkurranse. Har nokon vore slem mot deg, gløymer du det aldri. Løver og vannmenn blir sjeldan sanne og gode venner for deg.

Tvillingane

Det gode humøret ditt og den smittande latteren din gjer deg populær, og venner har du ikkje problem med å skaffe deg. Du har meiningar om alt og alle, og festing er det beste du veit. Du elsker å møte nye menneske. Du har mange venner, men få av dei kan seie at dei verkeleg kjenner deg - dei inste kjenslene dine held du for deg sjølv. Du tilgjev aldri ein venn som har svikta deg.

Krepsen

Du legg kjensler ned i absolutt alt rundt deg. Du er ein svært omtensam og sjenerøs venn, sjølv om du i utgangspunktet er sjenert og tilbakehalden og brukar lang tid på å bli kjent med menneske. Du likar å eige andre, men ikkje sjølv å bli eigd. Du føretrekk at andre på ein eller anna vis blir avhengige av deg. Du må lære deg å seie nei til trengande venner, elles vil du bli utnytta.

Løva

Du er ein født leiar og er full av sjarm, sjølvskreven autoritet og sjølvtilitt. Du kan omgåast alle mogelege typar menneske. Du overdriv, elsker smiger og trur ukritisk på kvart einaste ord. Du er ein varm og sjenerøs venn, men altfor sta og dominerande. Ein grei diskusjon blir raskt til ein stygg krangel. Du tilgir fort, gløymer lett andre sine feil og er overberande med dei mindre heldige sidene deira.

Fra *In-side 01/01* (Omarbeidet til nynorsk)